

om Sagen, som den vil. Vi har i den Henseende søgt Forholdet ordnet saaledes, at Sagerne skal behandles for lukkede Døre, at det oven i Købet skal være Pressen forbudt at omtale disse Sager, medmindre begge Parter ønsker, at der gives en Fremstilling i Aviserne. Saa er det tilladt, men i modsat Fald har vi holdt paa, at den Slags Sager ikke bør omtales i Pressen.

Dette er de vigtigste Ændringer, der er foreslaaet i nærværende Lovforslag. Det foreslaas, at Loven skal træde i Kraft den 1. Juni 1922, og jeg haaber, at Sagen nu er saa bekendt her i Rigsdagen, at det skal lykkes os at blive enige, saaledes at vi kan faa baade dette og de to efterfølgende Lovforslag; jeg nu kommer til, gennemført i indeværende Samling.

Sammen med dette Lovforslag skal jeg nemlig tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Myndighed og Værgemaal* og et Lovforslag vedrørende Sønderjylland, som jeg senere skal komme til.

Lovforslaget om Umyndighed og Værgemaal er ligeledes i Princippet fælles for hele Skandinavien. Det fastslaas her, at Myndighedsalderen er 21 Aar, saaledes at vi, naar nærværende Lovforslag er gennemført, ikke længere vil have de to Begreber, vi stadig har tumlet med, noget, der hedder Myndighed, og noget, der hedder Fuldmyndighed. Nu bliver Regelen tydeligt og klart den, at med 21 Aars Alderen er man myndig. Vi mener ikke at kunne give Adgang til at blive myndig forinden, idet det maa anses for heldigst at have en bestemt Regel, man saaledes kan indrette sig efter. Før 21 Aars Alderen er man ikke og kan man ikke blive myndig. Før 21 Aars Alderen er man altsaa umyndig; man er mindreaarig, som det hedder. Men indenfor 21 Aars Alderen er der forskellige Gradationer, forskellige Alderstrin, der vil komme til at spille en Rolle, navnlig 15 Aars Alderen og 18 Aars Alderen. Naar en Person er 18 Aar, kan han raade over sin egen personlige Arbejdskraft, og det Udbytte, den giver ham, kan han frit raade over indtil det Øjeblik, da Værgen kan tage de Penge fra ham, han har; og det kan Værgen ikke en Gang gøre alene, idet han skal have Pupilautoriteternes Tilladelse dertil. Det er altsaa den Ret, der indtræder i 18 Aars Alderen. Forinden 18 Aars Alderen indtræder der ved 15 Aars Alderen den Forandring, at vedkommende med Samtykke af den, der har Forældremyndigheden over ham, kan

indgaa personlige Kontrakter, ligesom han ogsaa kan ophæve de Kontrakter, der er indgaaet for ham; og Værgen skal endvidere i vigtige Forhold være forpligtet til at konferere med den umyndige, naar vedkommende er over 15 Aar. Det er altsaa de forskellige Alderstrin, der spiller nogen Rolle. — I formueretlig Henseende bliver der ligesom hidtil et Værgemaal, der dels kan være født, dels beskikket. Det fødte Værgemaal er meget stærkt begrænset, saaledes at det gennemgaaende kun tilkommer Forældrene, medens enhver derimod kan blive beskikket og er forpligtet til at lade sig beskikke, bortset fra visse Undtagelsestilfælde. Men foruden Værgemaallet i økonomisk Henseende har vi i personlig Henseende Forældremyndigheden. Her er der den Forskel, at medens Værgemaallet kun tilkommer Manden og ikke Hustruen — det tilkommer kun Hustruen, naar Manden er død eller af anden Grund ikke kan varetage Værgemaallet —, er der med Hensyn til Forældremyndigheden den Regel, at den har begge Ægtefæller i Forening; begge Ægtefæller skal altsaa være enige om, hvorledes man skal forholde sig overfor Børnene. Det er ikke som efter den nugældende Ret Manden, der i Tilfælde af Uenighed har det afgørende Ord. Nu slaas det fast her i Lovgivningen, at hvis der ikke har været særlig Grund til at berøve en af Forældrene Forældremyndigheden, har de den begge to i Forening. Kan Forældrene ikke blive enige, har vi ikke ment, det var rigtigt, som det tidligere var foreslaaet, at en uvedkommende Tredemand skulde afgøre Striden mellem Forældrene. Vi har holdt paa, at det er et Forhold af en saa intim Karakter, at de to Ægtefæller skal blive enige; kan de ikke blive det, opretholdes status quo; saa vil der altsaa ikke ske noget. — Reglerne om Umyndiggørelse er ligeledes kodificeret her i Forslaget og ligesaa. Bestemmelserne om Lavværgemaallet og om, at man kan faa Folk umyndiggjort i særlig Anledning.

Det forekommer mig, at den Kommission, der har udarbejdet dette Forslag, har samlet alle de herhenhørende Regler paa en fortrinlig Maade, saaledes at vi faar en let Oversigt over de Regler, som vil komme til at gælde for Personer under 21 Aars Alderen; det har vi hidtil savnet, idet vi egentlig kun har haft, hvad vi kunde udlede af spredte Lovbestemmelser og af Sagens Natur, men nu er Reglerne